

bestaaende, særdeles indskrænkende Bestemmelser; nej, han vil gaa endnu et Skridt videre overfor Tyre, som haade Lovforslaget og den tidligere Lov havde fra 1 til 3 Aar. Der siger han: Nu skulle de kun kunne faae Præmie i Alderen fra 1½ til 3 Aar. Naar man nu betænker, hvilken overordentlig kort Præmietid Tyre overhovedet have, bliver det endnu meget forunderligere; Følgen vil nemlig blive, hvis det ærede Medlems Forslag bliver vedtaget, at Tyre, der være tillagte om Vinteren, i Januar, Februar, Marts eller April, ville ved Landboforeningens Dyrskuer i hele deres Levetid kun kunne tage Præmie 1, siger og skriver een Gang. De ville nemlig, naar de ere fra 1 Aar til 1 Aar og 5 Maaneder gamle, da Dyrskuerne jo i Reglen afholdes i Juni Maaned, være for unge til at tage Præmie i det Aar; der vil gaa et Aar til; da ville de være fra 2 Aar til 2 Aar og 5 Maaneder gamle; Imen naar næste Dyrskue kommer, ville de være langt over 3 Aar og kunne ikke faae Præmie mere. Jeg tror, at derved er man kommen Idealet af Indskrænkning saar nær som muligt, thi gaar man endnu et Skridt videre vil Følgen deraf blive, at de aldrig kunne tage Præmie. Det ærede Medlem gif ligeledes i sin stærke konervative Sver saa vidt, at han, som han vistnok selv vil erkjende, skyder meget langt ud over Maalet, dels ved sine Udtalelser i Gaar, dels ved sine Udtalelser i Betænkningen, hvor han begrunder sit Forslag. Der siger han nemlig i den skriftlige Motivering — og han gjentog dette i Gaar mundtlig — at Fler-tallet vil „forandre de Regler, der hidtil, saalænge Præmiesystemet har bestaaet her i Landet, have været gjældende“, og han slutter med at sige, at han henstiller til Thinget, om det vil gaa ind paa „de nye og uprøvede Grundregler, der opstilles af Fler-tallet“. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvise min meget ærede Kollega til Husdyrloven af 1852 § 2, der i al sin Korthed lyder saaledes: „Til Uddeling af Præmier for de bedste Tillægsdyr af Heste, Kvæg, Faar og Svin, bestemmes aarlig en Sum af saa og saa meget. Den er altsaa aldeles i Overensstemmelse med det Forslag, som Udvalgets Fler-tal har tilladt sig at stille. Det kan dog vel altsaa ikke siges, som det ærede Medlem har sagt det, at saalænge

Præmiesystemet har bestaaet her i Landet, har man ikke kjendt noget lignende, og at det er aldeles ny og uprøvede Grundætninger, Fler-tallet opstiller, thi her er Loven af 1852, der dog siger noget ganske andet.

Jeg skal nu forlade dette Punkt for at gaa over til en anden Taler, nemlig det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen). Han syntes overhovedet at kunne slutte sig til de vigtigste Endringsforslag, der under dette Afsnit ere stillede af Udvalget, men maatte gjøre Indsigelse, temmelig bestemt Indsigelse, mod et enkelt, nemlig det i den ny foreslaede § 1 under Nummer 2. hvorefter den Sum, der sættes til Præmier for Hingste og Tyre ved Distriktskuer, er nedsat til 70,000 Kr.; han antede særlig, og jeg tror vel alene, derover, idet han henviste til en anden Paragraf, hvoraf fremgaar, at Hingstepræmierne blive reducerede til 40,000 Kr. i Stedet for, som af Ministeren foreslaaet til 50,000 Kr., og han beklagede dette saa meget stærkere, som man vil give 3-aarige Hingste Udgang til Distriktsdyrskuerne, hvorved der jo vil blive lagt saa meget desto større Beslag paa Pengeløbet. Dette sidste Argument er fuldstændig rigtigt og korrekt, men jeg haaber, at det ærede Medlem heller ikke vil have overseet, at i samme Paragraf udelukkes alle Hingste paa 12 Aar og derover. Jeg tvivler ikke om, at denne Udelukkelse af Hingste, der ere 12 Aar eller derover, suldt ud vil opveie den Tilgang af 3-aarige Hingste, der vil komme, især da de ældre Hingste ville faae Hovedpræmier, medens derimod disse nye tilkommende Hingste kun ville faae Bevaringspræmier, altsaa mindre Præmier. Men jeg skal indrømme det ærede Medlem, at hele dette Spørgsmaal, om man skal sætte 40,000 Kr. eller 50,000 Kr. til Hingstepræmier, naar det kommer til Stykket, beror paa et rent Skøn. Nu er som bekjendt den Sum, der fra Statens Side anvendes paa Hingstepræmier 30,000 Kr. og om man altsaa skal forøge denne Sum med 10,000 Kr., som Udvalget foreslaar eller med 20,000 Kr., det er det ny Spørgsmaal, som er kommet til, og jeg tror i Virkeligheden som sagt, at Afgjørelsen beror paa et Skøn. Det er muligt, at det ærede Medlems Skøn om de 20,000 Kr. er rigtigt, men jeg skal her ikke udtale mig alde-